

KRÓMER ÁGNES

Eleven Hold

*Sose sírd el bánatodat a halott holdnak,
akkor sem ha Ő az egyetlen igaz barát.
Ne írd levelet bocsáss meg drágám.
Hülyére vesznek, de nem figyelek,
Tudom, hogy nincs irgalom nekem.
Fegyelem helyett, kellene kegyelem.
Halott tükörcép most sem lesz eleven.
Sose sírd el bánatodat a halott holdnak,
szavaid védj papírra és égesd el újra,
Eleven fájdalom csak filléres bánat,
Mondd el mit vársz idegen emberektől?
Én már a buszra sem várok kedves.*

KRÓMER ÁGNES (1979, Nyíregyháza) versei eddig a Helikonban és a Holdkatalanban jelentek meg.

Love story

*Ha patak leszel én hal leszek benne.
Ha Isten és hű híved leszek mindörökre.
Ha csak egyszerű bonyolult lélek vagy,
akkor, csak egymásnak leszünk mi.
Együtt az apokaliptikus világunkban.
Te a tiédben, én a sajátomban örökre.*

Az utolsó napon

*Amikor elfogy az időm,
akkor eladom mindenem.
Élni fogok, ahogy sohasem.*

*Hosszú hajóútra megyek,
de lélekben majd repülök.
Egyszer lehúzzák a redőnyt.*

*Jaj nekem édes Istenem!
Remélem te szeretsz majd,
akkor amikor már senki sem.*

Életfonál

*Sejtjeimben kódolva van az életem,
sorsom, csak egy hibás DNS fonál.
Magam rendezem, csak szeretném.
A gének harcában lehet vesztenék,
Mit akar az élet és mit akarok én?
Nem tudom a választ erre sem még.
Az élet csak egy hibás DNS fonál.*

Szentemhez

Isten házában aprót dobáltam neked,
szürke kétségek lelki kínok között.
Erőt kértem volna csak kölcsönbe,
Földi szemétdombra mondd minek jöttem?
Isten házában aprót dobáltam neked.
Ha tehetnéd talán megdobáltál volna vele.
Én úgy távoztam, mint aki mélyen hisz.
Te úgy maradtál, ahogy már évek óta voltál.
Te kiben és miben hittél én már nem kérdem.
Szemem csípi az élet szenny a fekete érdek.
Én már nem térdelek többet előtted.
Szentként tisztán szívemben még őrizlek.

Emlékek, táska, hátizsák

Apa írt egy végrendeletet amikor érezte jön a vég.
Mikor meghalt évekig őrizgettem. Olvasgattam.
Egy nap apró darabokra téptem. Haragudtam rá.
Mostanában régi képeket nézek. Aktatáskán ül.
Öltönyösen, ahogy a munkában elvárták.
Várt valakit. Anyát és a szerelmet.
Talán eltette a szép emlékeit is a táskába.
Nekem egy hátizsákom van. Néha előveszem.
Régen sokat utaztam Nyíregyháza–Budapest között.
Hiányzik a vonaton alvás, az állomás zaja.
Kinnyitok néha a zsákot. Nincs benne semmi.
Nem tudok emlékeket elővenni. Belebújnék.
Poggyásztérben utazom majd. Indulok.
Emlékekkel visszatérek. Hiszem.